

لوح رئیس - عالی باشا

حضرت بهاءالله

اصلی فارسی

لوح رئیس "عالی باشا" - من آثار حضرت بهاءالله - کتاب اقتدارات -
صفحه 302 - 317

(29)

(لوح رئیس - عالی باشا)

هو المالک بالاستحقاق

قلم اعلی میفرماید ای نفسیکه خود را اعلی الناس دیده و غلام الهی را که چشم ملأ اعلی باو روشن و منیر است
ادنی العباد شمرده ای غلام توقی از تو و امثال تو نداشته و نخواهد داشت چه که لا زال هریک از مظاهر
رحمانیه و مطالع عز سبحانیه که از عالم باقی بعرصه فانی برای احیای اموات قدم گذاردہاند و تحمل فرمودهاند
امثال تو آن نفوس مقدسه را که اصلاح اهل عالم منوط و مربوط باآن هیا کل احديه بوده از اهل فساد
دانستهاند و مقصرا شمردهاند قد قضی نجیب و تجد نفسک فی خسران عظیم بزعم تو این محی
علم و مصلح آن مفسد و مقصرا بوده جمعی از نسوان و اطفال صغیر و مرضعات چه تقصیر نمودهاند که محل
سیاط قهر و غضب شدهاند در هیچ مذهب و ملتی اطفال مقصرا نبودهاند قلم حکم الهی از ایشان مرتفع شده و
لکن شراره ظلم و اعتساف تو جمیعا احاطه نموده اگر از اهل مذهب و ملتی در جمیع کتب الهیه و زیر قیمه و
صحف متقدنه بر اطفال تکلیفی نبوده و نیست و از این مقام گذشته نفوسی هم که بحق قائل نیستند ارتکاب چنین
امور ننمودهاند چه که در هر شیء اثرب مشهود و احدي انکار آثار اشیا ننموده مگر جاهلیکه بالمره از عقل و

درایت محروم باشد لذا البته ناله این اطفال و حنین این مظلومان را اثری خواهد بود جمعی که ابدا در مالک شما مخالفتی نموده اند و با دولت عاصی نبوده اند در ایام و لیالی در گوشه ای ساکن و بذکر الله مشغول چنین نفوس را تاراج نمودید و آنچه داشتند بظلم از دست رفت بعد که امر بخروج اینغلام شد بجزع آمدند و نفوسيکه مباشر نفی این غلام بودند مذکور داشتند که باین نفوس حرفی نیست و حرجی نه و دولت ايشانرا نفی نموده اگر خود بخواهند با شما بپایند کسی را با ايشان سخنی نه این فقراء خود مصارف نمودند و از جمیع اموال گذشته بلقای غلام قناعت نمودند و متوكلین علی الله مرة اخري با حق هجرت کردند تا آنکه مقر حبس بها حصن عکا شد و بعد از ورود ضباط عسکريه کل را احاطه نموده انانا و ذکورا صغیرا و کبیرا جمیع را در قشله نظام منزل دادند شب اول جمیع از اکل و شرب منوع شدند چه که باب قشله را ضباط عسکريه اخذ نموده و کل را منع نمودند از خروج و کسی بفکر این فقرا نیفتاد حتی آب طلبیدند احدی اجابت نمود چندیست که میگذرد و کل در قشله محبوس و حال آنکه پنج سنه در ادرنه ساکن بودیم جمیع اهل بلد از عالم و جاهل و غنی و فقیر شهادت دادند بر تقدیس و تنزیه این عباد در حین خروج غلام از ادرنه یکی از احبابی الهی بدست خود را فدا نمود نتوآئست این مظلوم را در دست ظالمان مشاهده نماید و سه مرتبه در عرض راه سفینه را تجدید نمودند معلوم است بر جمیع اطفال از حمل ايشان از سفینه بسفینه چه مقدار مشقت وارد شد و بعد از خروج از سفینه چهار نفر از احباب را تفرق نمودند و منع نمودند از همراهی و بعد از خروج غلام یکی از آن چهار که موسوم بعد الغفار بود خود را در بحر انداخت و معلوم نیست که حال او چه شد این رشحی از بحر ظلم وارد است که ذکر شد و مع ذلک اکتفا نموده اید هر یوم مأمورین حکمی اجرا میدارند و هنوز منتهی نشده در کل لیالی و ایام در مکر جدید مشغولند و از خزانه دولت در هر شبانه روز سه رغیف نان به اسرا میدهند واحدی قادر بر اکل آن نه از اول دنیا تا حال چنین ظلمی دیده نشد و شنیده نگشت فوالذی انطق الباء بين الارض والسماء لم يكن لكم شأن ولا ذكر عند الذين انفقوا ارواحهم و اجسادهم و اموالهم حبا الله المقتدر العزيز القدير كفى از طین عند الله اعظم است از مملکت و سلطنت و عزت و دولت شما ولو يشاء ليجعلكم هباء منبها و سوف يأخذكم بقهر من عنده و يظهر الفساد بينكم و يختلف مالكم اذا توحون و تتضرعون ولن تجدوا لانفسكم من معين ولا نصير اين ذكر نه برای آنست که متنبه شوید چه که غضب الهی آن نفوسرا احاطه نموده ابدا متنبه نشده و نخواهید شد و نه بجهت آنستکه ظلمهای واردہ بر نفس طیبه ذکر شود چه که این نفوس از خمر رحمن بهیجان آمده اند و سکر سلسیل عنایت الهی چنان اخذشان نموده که اگر ظلم عالم بر ايشان وارد شود در سبیل حق راضی بل شاکرند ابدا شکوه ای نداشته و ندارند بلکه دمآشان در ابدانشان در کل حین از رب العالمین آمل و سائلست که در سبیلش بر خاک ریخته شود و همچنین رؤویشان آمل که بر کل سنان در سبیل محبوب جان و روان مرتفع گردد چند مرتبه بلا بر شما نازل و ابدا التفات نمودید یکی احتراق که اکثر مدینه بنار عدل سوخت چنانچه شعراء قصائد انشاء نمودند و نوشتند که چنین حرقی تا بحال نشده مع ذلک بر غفلتان افزود و همچنین وبا مسلط شد و متنبه نشید و لکن منتظر باشید که غضب الهی آماده شده زود است که آنچه از قلم امر نازل شده مشاهده نماید آیا عزت خود را باقی دانسته اید و یا ملک را دائم شمرده اید؟ لا و نفس الرحمن نه عزت شما

باقی و نه ذلت ما این ذلت خفر عزت‌هاست و لکن نزد انسان وقتیکه این غلام طفل بود و بحد بلوغ نرسیده والد از برای یکی از اخوان که کبیر بود در طهران اراده تزویج نمود و چنانچه عادت آن بلد است در هفت شبانه روز بجشن مشغول بوده‌اند روز آخر مذکور نمودند امروز بازی شاه سلطان سلیم است و از امراء و اعیان و ارکان بلد جمعیت بسیار شد و این غلام در یکی از غرف عمارت نشسته ملاحظه مینمود تا آنکه در صحن عمارت خیمه بر پا نمودند مشاهده شد صوری بهیکل انسانی که قامتشان بقدر شبری بنظر می‌آمد از خیمه بیرون آمده ندا مینمودند که سلطان می‌آید کرسیها را بگذارید بعد صوری دیگر بیرون آمدند مشاهده شد که بخاروب مشغول شدند و عده اخri بآب پاشی بعد شخص دیگر ندا نمود مذکور نمودند جارچی باشی است ناس را اخبار نمود که برای سلام در حضور سلطان حاضر شوند بعد جمعی با شال و کلاه چنانچه رسم عجم است و جمعی دیگر با تبرzin و همچنین جمعی فراشان و میرغضبان با چوب و فلک آمده در مقامهای خود ایستادند بعد شخصی با شوکت سلطانی و اکلیل خاقانی بکال تخته و جلال یتقدم مرد و یتوقف اخri آمده در کمال وقار و سکون و تمکین بر تخت متمكن شد و حین جلوس صدای شیلیک و شیپور بلند گردید و دخان خیمه و سلطانرا احاطه نمود بعد که مرتفع گشت مشاهده شد که سلطان نشسته وزراء و امراء و ارکان بر مقامهای خود مستقر در حضور ایستاده‌اند در این اثناء درزدی گرفته آوردن از نفس سلطان امر شد که گردن او را بزنند فی الفور میرغضب باشی گردن آنرا زده و آب قرمزی که شبیه بخون بود از او جاری گشت بعد سلطان بحضور بعضی مکالمات نموده در این اثناء خبر دیگر رسید که فلان سرحد یاغی شده‌اند سان عسکر دیده چند فوج از عساکر با طویخانه مأمور نمود بعد از چند دقیقه از ورای خیمه استقاع صدایهای طوب شد مذکور نمودند که حال در جنگ مشغولند این غلام بسیار متفکر و متحریر که این چه اسبابیست سلام منتهی شد و پرده خیمه را حائل نمودند بعد از مقدار بیست دقیقه شخصی از ورای خیمه بیرون آمد و جعبه‌ای در زیر بغل از او سؤال نمود این جعبه چیست و این اسباب چه بوده؟ مذکور نمود که جمیع این اسباب منبسطه و اشیای مشهوده و سلطان و امراء و وزراء و جلال و استجلال و قدرت و اقتدار که مشاهده فرمودید الآن در این جعبه است فوری شیئا الا و قد رأیت الزوال قبله و کفی بالله شهیدا بر هر نفسی لازم است که این ایام قلیه را بصدق و انصاف طی نماید اگر بعرفان حق موفق نشد اقلاً بقدم عقل و عدل رفتار نماید عنقریب جمیع این اشیاء ظاهره و خزانه مشهوده و زخارف دنیویه و عساکر مصروفه و البسه مزینه و نفوس متکبره در جعبه قبر تشریف خواهند برد بمتابه همان جعبه و جمیع این جدال و نزاع و افتخارها در نظر اهل بصیرت مثل لعب صیباً بوده و خواهد بود اعتبر و لا تکن من الذين یرون و ینکرون از این غلام و دوستان حق گذشته چه که جمیع اسیر و مبتلایند و ابدا هم از امثال تو توقی نداشته و ندارند مقصود آنکه سر از فراش غفلت برداری و بشعور آئی یجهت متعرض عباد الله نشوی تا قدرت و قوت باقیست در صدد آن باشید که ضری از مظلومی رفع نماید اگر فی الجمله بانصاف

آئید و بعین اليقین مشاهده در امورات و اختلافات دنیای فانیه نمائید خود اقرار مینماید که جمیع بمنابه آن بازیست که مذکور شد بشنو سخن حق را و بدنا مغور مشو این امثالکم الذين ادعوا الربوبية في الارض بغير الحق و ارادوا ان يطفئوا نور الله في بلاده و يخربوا اركان البيت في دياره هل ترونهم فانصف ثم ارجع الى الله لعله يکفر عنک ما ارتكبته في الحیة الباطلة ولو انا نعلم بانک لن توفق بذلك ابدا لان بظلمک سعر السعیر و ناح الروح واضطربت اركان العرش و تزلزلت افندة المقربین ای اهل ارض ندای این مظلوم را باذان جان استقای نمائید و در این مثلی که ذکر شده درست تفکر کنید شاید بنار امل و هوی نسوزید و باشیاء منخرفه دنیای دنیه از حق منوع نگردید عزت و ذلت فقر و غنا زحمت و راحت کل در مرور است و عنقریب جمیع من على الارض بقبور راجع لذا هر ذی بصری بمنظر باقی ناظر که شاید بعنایات سلطان لایزال بملکوت باقی درآید و در ظل سدره امر ساکن گردد اگر چه دنیا محل فریب و خدعا است ولکن جمیع ناس را در کل هین بفنا اخبار مینماید همین رفتن اب ندائیست از برای ابن و او را اخبار میدهد که تو هم خواهی رفت و کاش اهل دنیا که زخارف اندوخته اند و از حق محروم گشته اند میدانستند که آن کنز بکه خواهد رسید لا و نفس البهاء احدی مطلع نه جز حق تعالی شأنه حکیم سنائی علیه الرحمه گفتہ:

"پند گیرید ای سیاهیتان گرفته جای پند پند گیرید ای سپیدیتان دمیده بر عذار"

ولکن اکثری در نومند مثل آن نفوس مثل آن نفسی است که از سکر نمر نفسانیه با کلی اظهار محبت مینمود و او را در آغوش گرفته با او ملاعنه میکرد چون بخر شعور دمید و افق سماء از نیر نورانی منیر شد مشاهده نمود که معشوقه و یا معشوق کلب بوده خائب و خاسر و نادم بمقر خود بازگشت همچه مدان که غلام را ذلیل نمودی و یا بر او غالی مغلوب یکی از عبادی و لکن شاعر نیستی پست ترین و ذلیلترین مخلوق بر تو حکم مینماید و آن نفس و هوی است که لا زال مردود بوده اگر ملاحظه حکمت بالغه نبود ضعف خود و من على الارض را مشاهده مینمودی این ذلت عزت امر است لو کنتم تعرفون لا زال این غلام کلمه ای که مغایر ادب باشد دوست نداشته و ندارد الادب قیصی به زینا هیا کل عبادنا المقربین والا بعضی از اعمال که همچه دانسته اید مستور است در این لوح ذکر میشد ای صاحب شوکت این اطفال صغار و این فقراء بالله میرآلای و عسکر لازم نداشتند بعد از ورود گلی پولی عمر نامی بین باشی بین یدی حاضر الله یعلم ما تکلم به بعد از گفتگوها که برایت خود و خطیثه شما را ذکر نمود این غلام مذکور داشت که اولا لازم بود اینکه مجلسی معین نمایند و این غلام با علمای عصر مجتمع شوند و معلوم شود جرم این عباد چه بوده؟ و حال امر از این مقامات گذشته و تو بقول خود مأموری که ما را با خرب بلاد حبس نمائی یک مطلب خواهش دارم که اگر بتوانی بحضرت سلطان معروض داری که ده دقیقه این غلام با ایشان ملاقات نماید آنچه را که حجت میدانند و دلیل بر صدق قول حق میشمنند بخواهند اگر من عند الله اتیان شد این مظلومانرا رها نمایند و بحال خود بگذارند عهد نمود که این کلمه را ابلاغ نماید و جواب بفرستد خبری از او نشد و حال آنکه شأن حق نیست که بنزد احدی حاضر شود چه که جمیع از برای اطاعت او خلق شده اند و لکن نظر بین اطفال صغیر و جمعی از نسآء که همه از یار و

دیار دور مانده اند این امر را قبول نمودیم و مع ذلک اثری بظهور نرسید عمر حاضر و موجود سؤال نمائید لیظه
لکم الصدق و حال اکثری مریض در حبس افتاده اند لا یعلم ما ورد علینا الا الله العزیز العلیم دو نفر از این عباد
در اول ایام ورود بر فیق اعلی شتافتند یکروز حکم نمودند که آن اجساد طیبه را بر ندارند تا وجه کفن و دفن را
بدهنند و حال آنکه احدی از آن نفوس چیزی نخواسته بود و از اتفاق در آن حین زخارف دنیویه موجود نبود هر
قدر خواستیم که بما وا گذارند و نفوسيکه موجودند حمل نعش نمایند آنهم قبول نشد تا آنکه بالاخره سجاده ای
بردند در بازار هراج نموده وجه آنرا تسليم نمودند بعد که معلوم شد قدری از ارض حفر نموده آن دو جسد
طیب را در یک مقام گذارده اند با آنکه مضاعف خرج دفن و کفن را اخذ نموده بودند قلم عاجز و لسان قاصر که
آنچه وارد شده ذکر نماید و لکن جمیع این سوم بلایا در کام این غلام اعذب از شهد بوده ایکاش در کل حین
ضر عالمین در سبیل الهی و محبت رحمانی بر این فانی بحر معانی وارد میشد از او صبر و حلم میطلبیم چه که
ضعیفید نمیدانید چه اگر ملتفت میشدی و به نفعه ای از نفحات متضوعه از شطر قدم فائز میگشتی جمیع آنچه
در دست داری و با آن مسروری میگذاشتی و در یکی از غرف مخروبه این سجن اعظم ساکن میشدی از خدا
بنخواه بحد بلوغ برسی تا بحسن و قبح اعمال و افعال ملتفت شوی و السلام علی من اتبع الهدی